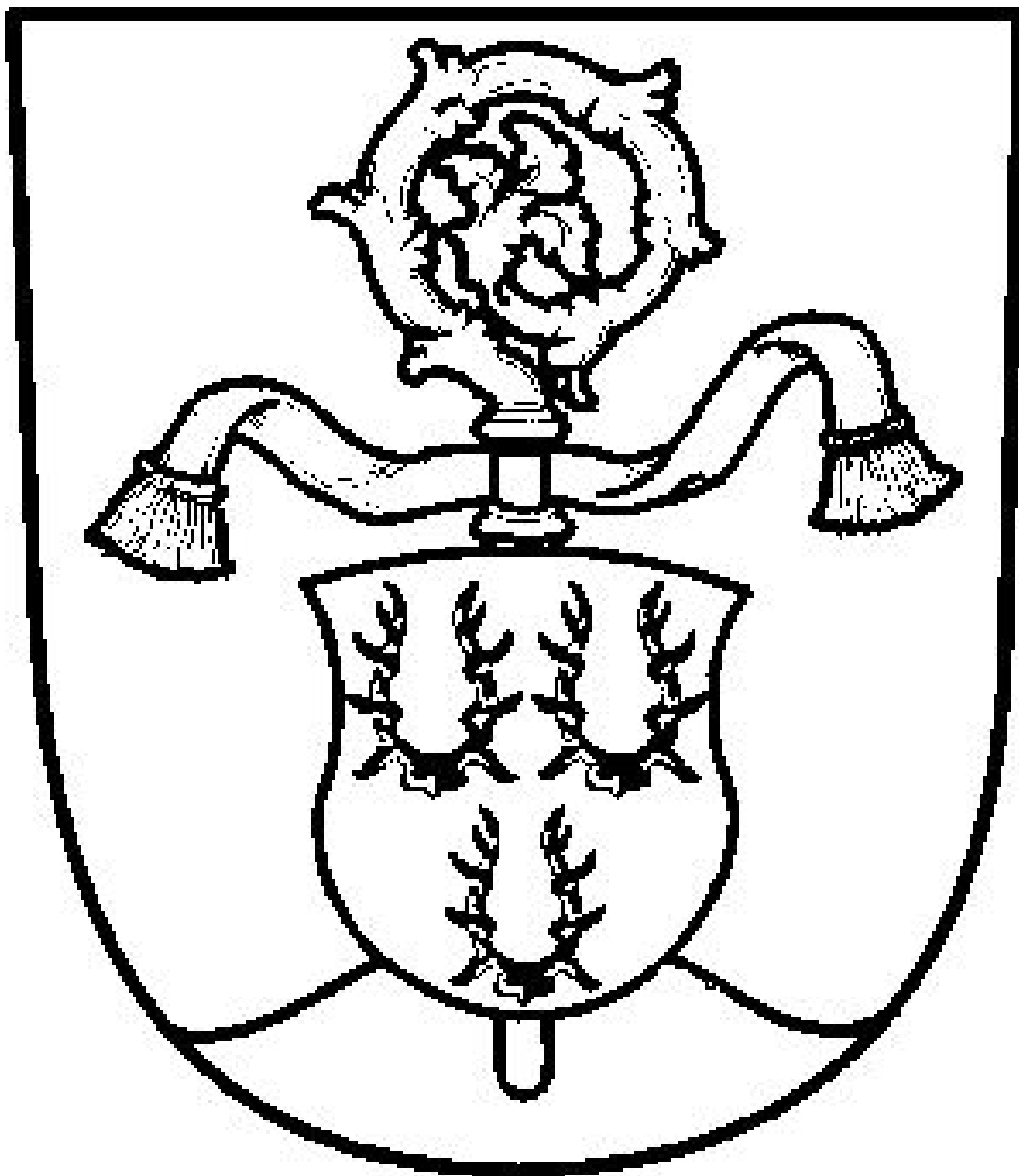

DĚPOLTOVICKÉ LISTY

2 číslo

2013

březen - duben

Vydává obec Děpoltovice reg.č. RK 697/99 – 10

Redakce: Jiří Štikar

Počet výtisků: 100 ks

INFORMACE OBECNÍHO ÚŘADU

15. Zasedání zastupitelstva obce Děpoltovice

15. Zasedání zastupitelstva obce Děpoltovice se konalo dne 20.3.2013 ve Společenském domě.

Program zasedání:

1. Zahájení
2. Zpráva o výsledku hospodaření obce Děpoltovice
3. Závěrečný účet obce za rok 2012
4. Smlouva o užití autorského práva mezi obcí Děpoltovice a Sdružením Krušné hory – západ
5. Smlouva o uzavření budoucí smlouvy o zřízení věcného břemene a smlouva o právu stavby – přípojka NN k pozemku p.č. 55/3, k.ú. Děpoltovice
6. Žádost TJ Děpoltovice o příspěvek na zajištění sportovní činnosti
7. Projednání záměrů na pronájem a prodej pozemků
8. Různé

Materiály k bodu 2, 3 a 7 byly po dobu patnácti dnů uveřejněny na úřední desce Obecního úřadu a na webových stránkách Obce Děpoltovice.

Občanské sdružení spotřebitelů TEST

Občanské sdružení spotřebitelů TEST, založené v roce 1992, je vydavatelem časopisu dTest a provozovatelem webových stránek www.dtest.cz, kde jsou publikovány výsledky nezávislých a objektivních testů výrobků, varování před nebezpečnými a zdravotně závadnými výrobky, informace o spotřebitelských právech, které chrání spotřebitele a posilují jejich postavení vůči prodávajícím, a další rady.

Od roku 1994 publikovalo sdružení testy tisíců výrobků a upozornilo na stovky nebezpečných výrobků (většina z nich byla určena dětem). Cílem zveřejňování výsledků testů je usnadnit rozhodování spotřebitelů při nákupu spotřebního zboží a apelovat na prodejce, aby jimi nabízený sortiment výrobků byl skutečně kvalitní.

ODPADY A OBEC JAKO PŮVODCE ODPADŮ

Odvoz komunálního odpadu

Odvoz komunálního odpadu na skládky již v současnosti začíná být problém, neboť objem odpadu neustále narůstá a skládkování se stává čím dál, tím více nevyhovující formou likvidace odpadu. Její negativa jsou všeobecně známá.

Odvoz komunálního odpadu k užitečnému spalování je optimální způsob likvidace nepotřebného odpadu, přičemž je odpad při spalování využit energeticky. Princip této metody by se dal vyjádřit jednoduchou rovnicí:

Odpad + spalování = energie (teplo, elektřina)

Jak je patrné, lze za pomoci vhodných technologií přetvořit nepoužitelný odpad na užitečnou formu v podobě tepla či elektrické energie. V Evropě je tato metoda již poměrně rozšířená – u nás se zatím využívá málo. V ČR se takto zlikviduje jen cca 10 % odpadu. V porovnání s okolními zeměmi, kde tento podíl již tvoří více jak polovinu objemu, jsme poněkud pozadu. Podíl spalovaného objemu z celkového odpadu by se měl u všech členských zemí EU do roku 2020 radikálně změnit. Přednost by měly dostat technologie založené na EVO – ekologickém využití odpadu.

I u nás se začíná prosazovat odvoz komunálního odpadu do spaloven typu EVO. Díky medializaci se postupně mění i přístup veřejnosti ke zřizování spaloven. Je

prokázáno, že likvidace odpadu formou spalování odpadu zatíží životní prostředí mnohem méně než doposud provozované skládkování.

Komunální odpadová společnost, a.s.

Levnější svoz a likvidace odpadů pro občany a zajištění lepšího využití komunálního odpadu – to jsou důvody, které vedly Karlovarský kraj k založení Komunální odpadové společnosti, a.s.

Spolu s krajem se stala v únoru 2011 zakladateli města Karlovy Vary, Sokolov, Ostrov, Chodov, Nová Role a Skalná. Postupně se přidalo dalších 18 obcí a měst kraje – Dalovice, Hory, Kraslice, Děpoltovice (09/2011), Mírová, Nové Sedlo, Bečov nad Teplou, Bublava, Královské Poříčí, Vintřív, Plesná, Božíčany, Nové Hamry, Horní Slavkov, Josefov, Nebanice, Chlum Svaté Maří a Stříbrná a i pro ostatní je cesta stále otevřená.

Strategií společnosti je zapojit přibližně 60 % obcí kraje. V současnosti je ve společnosti zapojeno 24 obcí, které představují přibližně 139 tisíc obyvatel, což je 45 % celého kraje a 28 tisíc tun odpadu, tedy 41 % produkce komunálního odpadu kraje.

V roce 2013 se bude připravovat výběrové řízení na službu, která by zajistila likvidaci odpadu od obcí, zapojených ve společnosti dle platné legislativy a dle požadavků Evropské unie ve vztahu k limitům snížení biologicky rozložitelného komunálního odpadu.

Kraj má unikátní možnost, nemusí jako jiné kraje stavět novou spalovnu, ale využít stávající technologie Sokolovské uhelné, která se doplní pouze o investice směřující do mechanicko-biologické úpravy. Tuto investici by musel zafinancovat výherce výběrového řízení a může na ní žádat dotaci do výše maximálně 40 % z Operačního programu Životní prostředí. Ovšem tato investice dosáhne asi 800 milionů korun, což je proti výstavbě nové spalovny v řádu 5 miliard korun reálné.

CO DO KONTEJNERŮ NEPATŘÍ !!

– Elektroodpad (např. televize, ledničky)
– Velkoobjemový odpad (nábytek, koberce, linolea, umyvadla, vany apod.)
– Stavební suť
– Pneumatiky, části autovlaků
– Ořezané větve, shrabané listí a tráva

CO MOŽNÁ VŠICHNI NEVÍTE

Neidecký zámek

Zámek začal stavět asi kolem roku 1650 hrabě Heřman Černín, stavbu pak dokončil jeho následovník Humprecht Černín asi roku 1653. Podle starých zpráv z poloviny 18.století byl zámek dvoupatrový, měl více než 20 pokojů a věžičku se zvonem a hodinami. Byl přestavěn v roce 1786 hrabětem Janem Nepomukem Hartigem. V roce 1857 byla celá stavba téměř zničena velkým požárem, proto jej tehdejší majitel Jindřich Kleist nechal od základů postavit znovu. Zámek tehdy získal téměř svoji dnešní podobu se stylovou pečeti pseudobaroka, doplněnou prvky pseudorenesance a pseudogotiky. Do dnešní podoby byl zámek přestavěn v roce 1889. Ve velké terasovité zahradě, založené již v 17.století, rostla řada vzácných okrasných dřevin.

Dcera Jindřicha Kleista – Anna Maria Rosalia Ferdinande, hraběnka von der Asseburg, rozená Freiin von Kleist vyrůstala na zámku v Děpoltovicích. 1.března 1869, kdy jí panství Nejdek a Děpoltovice otec předal, byla majitelkou obou panství

až do roku 1881. 30.listopadu 1881 panství prodala svobodnému pánovi Moritz von Königswater a odstěhovala se do Bělohradu ve východních Čechách.

Z HISTORIE KARLOVARSKÝCH ČTVRTÍ

Doubí

Městská část Doubí (dříve Aich) je nejvíce zalesněnou částí města Karlovy Vary. Do jeho katastru patří známá výletní místa Svatý Linhart, Doubská hora (Aberg) a Svatošské skály.

Lokalita Obora je nejstarším územím města i Doubí. Traduje se k ní legenda, podle níž přišel do ticha lesní samoty nad vesničkou Doubí až z daleké Itálie poustevník Linhart. Tížil ho patrně velký hřích, který chtěl v osamění odčinit. Zidealizovaná podoba poustevníka podle představy neznámého malíře se zachovala na obraze v kapli. Původní skromná stavba byla do anglické novogotiky přestavěna roku 1838. Torzo románského kostela na pahorku nad kaplí připomíná velmi dávnou historii místa, kde již před založením lázní žili první osadníci. Kostelík stával na návrší nad osadou Thiergarten (Obora), která byla pravděpodobně původně služební vsí v lovecké oboře, patřící ke královskému hradu v Lokti. Kostel daroval podle záznamů ve starodávných listinách roku 1246 český král Václav I. řádu křižovníků s červenou hvězdou. Další zpráva zmiňuje udělení léna, kterým v roce 1325 odměnil Jan Lucemburský svého mana Kojatu z Otnavic. Darovací listina uvádí, „že král daruje Kojatovi i jeho potomkům 16 lánů mezi řekami Teplou a Ohří v místě zvaném Obora“. Obdarovaný Kojata si blízko vsi vybudoval své sídlo, dodnes v terénu patrné jako oborské tvrziště (Kellerberg).

V první polovině 14.století v údolí na skále nad řekou Ohří vyrostl hrad. První zmínka o něm pochází z roku 1369, kdy Doubí patřilo mezi královská léna hradu v Lokti a kdy zde působil loketský man rytíř Frencl z Dubu. V období husitských válek zde pobývali loupeživí rytíři. V roce 1447 byl hrad dobyt, v 16.století přestavěn na renesanční zámek a v 17.století doplněn o park s vyhlídkovou terasou. Za majitelů panství Julia Jindřicha a Josefíny Eleonory Mulcové z Valdova, rozené hraběnky Metternichové, dostal zámek v letech 1739 až 1756 barokní podobu a do půlkruhové bašty byla vestavěna kaple. Ta byla roku 1865 upravena pro změnu v novorománském slohu. Podle projektu architekta Františka Madera byl v letech 1868-1885 na severní straně nádvoří vybudován salon ve stylu maurské architektury a vystavěna neorenesanční budova. Padesátá léta změnila zámek na chátrající sklady zeleniny. Mezi lety 1945 a 1999 se zde vystřídalo 15 majitelů a správců. V roce 2000 zámek koupil a zrekonstruoval do dnešní podoby nový majitel Karel Holoubek.

Zámek je současně jediná dochovaná památka bohatého doubského života v minulých stoletích. V Doubí zanikly mnohé výrobny jako cihelna, mlýn, pila, ovčín, továrna na kameninu, prosperující v letech 1806 až 1830. Známý byl rovněž zdejší pivovar, vyrábějící od roku 1654 do jara 1945. Doubí mělo i povrchový uhelný důl Antonín (1820-1858), pozdější Vilém (od roku 1890) nebo také vinopalnu. Jednou z největších tradic Doubí byla výroba porcelánu. Datuje se mezi roky 1849-1945. Zdejší porcelánku založil Johann Möhling. Vyráběl hotelový porcelán a své výrobky označoval A, Aich, AM.

Dvakrát v historii bylo Doubí samostatnou obcí a třikrát připadlo pod správu Karlových Varů. Naposledy v roce 1974. V roce 1846 mělo Doubí 71 domů v nichž žilo 485 obyvatel. V současné době žije v této městské části asi 2100 obyvatel a počet domů se díky výstavbě směrem na Svatošské skály rozšířil na 460.

Doubí má jedinečné přírodní lokality. 150letou tradici má třeba výletní kavárna Linhart. Na pstruha, štrúdl i skvělou kávu sem přijel koňmo i autem osmkrát T.G.Masaryk, pěšky Karel Čapek, na smaženém kuřátku si zde v roce 1946 pochutnal slavný americký zpěvák Frank Sinatra. Podobně vyhlášené jsou

Svatošské skály. Právě v nich začal Vilém Mrštík psát svou Pohádku máje, rád sem jezdil v kočáře z Lokte básník Goethe. Svatošské skály byly prohlášeny v roce 1933 Národní přírodní památkou kvůli bizarním osmi útvarům, připomínajícím podle báje zkamenělý svatební průvod. Žulové kvádry ve směru od visuté lávky se jmenují Svatoš, Nevěsta s Ženichem, Páter, Svědkové, Muzikanti, Tchán, Tchyně a Zámek. Naopak jako cíl výletů skončil nejvyšší kopec nad Doubím, Doupská hora. První dřevěný vyhlídkový altán tu stál už roku 1845. Po třech letech ho vystřídala trémová věž. Ta za deset let podlehla požáru spolu s okolními lesy. V roce 1862 rozhodla městská rada o postavení kamenné věže. V roce 1878 k ní přibyla ještě kavárna. Pro špatnou statiku byla věž v roce 1904 zbourána. Do roka stála další 22 metrů vysoká kamenná věž. Byla postavena podle návrhu architekta Ludwiga Schaffera. V roce 1995 prošel objekt rekonstrukcí a vrátil se mu původní název Aberg. Od roku 2006 je pro veřejnost nepřístupný.

Od roku 1969 je Doubí místem první SOS dětské vesničky. V roce 2005 došly na provoz peníze, ale po dvou letech útlumu přicházejí znovu do vesničky děti.

(čerpáno z Radničních listů vydávaných Magistrátem města Karlovy Vary).

PAMÁTNÉ STROMY KARLOVARSKÉHO KRAJE

153) Tašovice – „Dub u Nešporů“ (obvod 365 cm, výška 23 m)

Nad zahradu u domu čp. 236 na východním okraji obce vpravo při silnici Jenišov – Doubí se zvedá vzhledově velmi hezký, pravidelně rostlý, statný dub. Přestože v minulosti došlo k odvětvení spodní části kmene, vznikla z horních pater silných větví pěkná polokulovitá koruna.

STRÁNKY SBORU DOBROVOLNÝCH HASIČŮ

Pozor na nebezpečí při pálení odpadu

Jarní úklidy na zahrádkách jsou spojovány s pálením klestí, ostříhaných větví a podobně.

Že je to činnost nadmíru zodpovědná si mnozí možná ani neuvědomují až do okamžiku, kdy se oheň nekontrolovatelně rozšíří na místa, kde by to člověk vůbec nečekal a ani nechtěl. Sousedova chata, stodola, či blízký lesík se může v okamžiku stát obětí neúprosných plamenů.

V horším případě může dojít ke zranění osob. Jsou známé i případy, při nichž lidé přišli o život.

Co říká zákon?

Zákon č. 133/1985 Sb. ve znění pozdějších předpisů, který v § 5 odst. 2 zakazuje právníkům a podnikajícím fyzickým osobám vypalování porostu. **Při spalování hořlavých látek na volném prostranství jsou právníké a podnikající fyzické osoby povinny, se zřetelem na rozsah této činnosti, stanovit opatření proti vzniku a šíření požáru. Spalování hořlavých látek na volném prostranství včetně navrhovaných opatření jsou povinny předem oznámit územně příslušnému hasičskému záchrannému sboru kraje, který může stanovit další podmínky pro tuto činnost, popřípadě takovou činnost zakázat. Ustanovení zvláštních právních předpisů nejsou tímto dotčena.**

Vypalování porostu (**plošné vypalování porostu**) je zákonem zakázáno – jedná se především o podpálení suchého porostu (suché trávy) na loukách, v zahrádkách, v příkopech podél cest apod. – pokud pálíte klestí z ořezaných stromů či klestí, není to tento případ.

Právníkům a podnikajícím fyzickým osobám povinnost nahlásit pálení přikazuje zákon. **Pro fyzické osoby (občany) platí stejná ustanovení pro zamezení vzniku a šíření požáru.** Spalování hořlavých látek na volném prostranství (např. listí nebo shrabané trávy na zahrádce, klestí, zejména pálení většího množství materiálu) je **vhodné** předem ohlásit Hasičskému záchrannému sboru příslušného kraje. Pokyny platí stejně jako pro podnikatele.

Oznámení o pálení klestí

Pálení klestu je vhodné nahlásit na operační středisko Hasičského záchranného sboru příslušného kraje. Vybrat si můžete jeden ze tří způsobů:

- telefonem na operační středisko příslušného kraje
- e-mailem rovněž na HZS příslušného kraje
- vyplněním formuláře na webu HZS příslušného kraje

V ohlášení uvést datum, místo pálení a osobu, která za pálení zodpovídá a kontakt na tuto osobu.

Doporučujeme

Vyplnit formulář na stránkách HZS příslušného kraje www.hzs-kvk.cz – služby pro veřejnost - evidence pálení), kde uvedete všechny potřebné informace a navíc díky mapce můžete přesně označit místo pálení.

Věřte, že je lépe pálení ohlásit hasičskému sboru. Jednak hasiči vědí o lokalitě, kde se z jejich hlediska něco děje a i kdyby se nic nestalo, kouř z pálených větví může nahlásit jiný občan, který si může myslet, že opravdu hoří a přivolá hasiče.

Pohárová soutěž mladých hasičů

V sobotu 23.3.2013 od 9:00 hodin se koná v tělocvičně ZŠ Toužim 20.ročník Halové pohárové soutěže mladých hasičů, kde by měl mít premiéru také kolektiv mladých hasičů SDH Děpoltovice. Držme jim proto palce, aby se jim vstup do hasičského klání podařil !!!

STRÁNKY DĚTEM

Mýty, báje a pověsti Slavkovského lesa

O ztracených věcech na hoře Krudum

Jednoho dne zavítal do obce Třídolí pod horou Krudum výletník z nedalekých Karlových Var. Prošel vesnicí, prohodil pár slov s domorodci a ti mu ukázali cestu na horu. Po dlouhém výstupu prudkým svahem se dostal až na samý vrchol a blaženě se rozhlížel po krajině. Byl to nádherný rozhled a on se ho nemohl nabažít.

Usedl proto do trávy a onen nádherný výhled svou krásně vyřezávanou vycházkovou hůl se sebou a na ní posadil svůj zelený klobouček. letní odpoledne, bylo teplo a sluníčko svítilo. rozhlížel po krajině, padla na něj únava a on položil na záda a rychle usnul.

si vychutnával. zapíchl vedle Bylo krásné Jak se tak se spokojeně

Zdál se mu sen, že se země pod ním otevřela a on pomalu klesal do jejích útrob. Pak dopadl na dno a ocitl se v naprosté tmě. Šátral rukama kolem sebe, ale nic nenahmatal a protože nic ani neviděl, chodil bezvýsledně sem a tam, ale nikam se nemohl dostat. Uvědomil si, že se z této pasti už nedostane.

Sen ho natolik vylekal, až se celý zpocení probudil. Vyplašeně vyskočil, ale když zjistil, že je stále na vrchu Krudumu a výhled je stejně hezký jako před tím, trochu se uklidnil. Nicméně sen jej znejistil a tak urychleně vyrazil nazpátek.

Když se blížil k vesničce Třídomí, uvědomil si, že na vrcholku zapomněl svou hůl i čepičku. Jelikož se už začalo stmívat, nechťelo se mu pro ni dnes vracet a tak se ubytoval u jednoho sedláka a přenocoval u něj.

Druhý den urychleně hned zrána spěchal na ta místa, kde včera usnul. Když tam dorazil, začal své věci hledat. Ale ať hledal jak chtěl, své věci nenašel, i když vrcholek hory byl pustý a mimo trávy a několika keříků na něm nic nerostlo. Smuten se tedy otočil a vrátil se nazpátek do Karlových Varů aby dokončil svou lázeňskou kúru.

Po měsíci léčení končil svůj pobyt v lázních a blížil se jeho odjezd. Protože se mu výlet, který vykonal před měsícem, velmi líbil, chtěl si jej ještě jednou zopakovat. A tak vyrazil na již známou trasu, která ho přivedla zpět do vesničky Třídomí. Opět vystoupal po svahu na vrcholek Krudumu a chtěl se rozhlédnout.

Když se ale blížil k pozvolnému vrcholu, uviděl už z dále svoji hůl zapíchnutou v zemi a na ní visící svou zelenou čepici. Pospíchal tam a když přišel blíž, uviděl, že jsou to opravdu jeho věci. Nemohl tomu uvěřit, přece minule celý vrcholek hory důkladně prohlédl. Šťastný z nálezu svých věcí se pak ještě pokochal nádherným pohledem po okolí a vracel se zpět. Cestou se zastavil v hostinci U bílé růže v Lokti, kde si dal oběd.

Protože se nudil čekáním na oběd, dal se do řeči s dalšími hosty. Počal jim zvesela svůj příběh vyprávět. Když skončil a všichni se podívovali, přisedl si k nim další místní občan. „Tak jsem poslouchal to vyprávění a musím vám říct, co se stalo mě,“ začal vyprávět i on svůj příběh.

Také on se před rokem vypravil na cestu kolem Krudumu, šel ale za prací, protože byl švec a doma bylo práce málo. Zašel také na vrcholek hory, aby se naposledy porozhlédl po rodném kraji, než vyrazí dál. Natáhl se do trávy, aby si odpočinul. Zdá se mu taky sen, že padá do jejího nitra a bloudí v něm. Sen jej tak vylekal, že jakmile se probral, utíkal rychle pryč. Teprva až v obci Hrušková zjistil, že na kopci zapomněl svou brašnu s nářadím, kterou s sebou neustále nosil.

Když se tam druhý den vypravil, vše bylo beznadějně pryč. Byl zdrcený, neboť nevěděl, za co sežene nové nástroje, a že se musí vrátit s nepořízenou domů. Když po čase šel na horu znova, ke svému překvapení tam brašnu našel. Všechny věci v ní byly, netknuté a nepoškozené, takže tomu ani nemohl uvěřit. Ze strachu, aby se mu sousedé nesmáli pro jeho zapomnětlivost, tento příběh nikomu nevyprávěl.

Od té doby došlo ještě k mnoha případům, kdy se věci ponechané na hoře ztratily a za nějaký čas se zase objevily. Jednalo se o různé drobnosti, jako např. šátky, hole či dýmky. Jednomu obyvateli z vesnice Podstrání se tam takto ztratil a opět našel i jeho pes, který se jinak od svého pána nehnul na krok a kraj dobře znal.

Lidé si tento jev vysvětlovali jako zvědavost ducha hory, který si zapomenuté věci prohlídne a prozkoumá a poté je vrátí. Později proto místní, když se jim na hoře něco ztratilo, ani si nedělali starosti, že si pro věc mohou později přijít. Téměř vždy svou věc zase našli.

Velikonoční koledy

Pro kluky

Upletl jsem pomlázku,
je hezčí než obrázku,
všechny holky, které znám,
navštívím a vymrskám,
než mi dají vajíčko,
vyplatím je maličko.

Pro holky

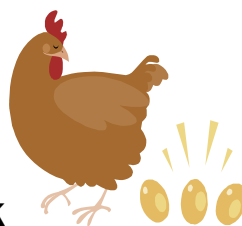
Kropenatá slepička
snesla bílá vajíčka,
obarvím je, vymaluji,
všechny chlapce podaruji,
pentličky si nastříhám,
na pomlázku jim je dám.

STRÁNKY TJ DĚPOLTovice

A2A III.třída – jaro 2013

Rozpis utkání TJ Děpoltovice

14.kolo	TJ Děpoltovice – Sokol Žlutice B	So 23.03.	15:00
15.kolo	TJ Pernink – TJ Děpoltovice	So 30.03.	16:00
16.kolo	TJ Děpoltovice – Olympia Hroznětín B	So 06.04.	16:30
17.kolo	Sokol Štědrá – TJ Děpoltovice	So 13.04.	15:00
18.kolo	TJ Děpoltovice – FK SMB Bočov	So 20.04.	16:30
19.kolo	TJ Počerny – TJ Děpoltovice	So 27.04.	15:00
20.kolo	TJ Děpoltovice – TJ Karlovy Vary-Dvory	So 04.05.	16:30
21.kolo	Čechie Dalovice B – TJ Děpoltovice	So 11.05.	17:00
22.kolo	TJ Děpoltovice – Slavia Junior KV	So 18.05.	16:30
23.kolo	Slavoj Bečov – TJ Děpoltovice	Ne 26.05.	15:00
24.kolo	TJ Potůčky - TJ Děpoltovice	So 01.06.	15:00
25.kolo	FK Verušičky – TJ Děpoltovice	Ne 09.06.	14:00
26.kolo	TJ Děpoltovice – Sokol Sadov	So 15.06.	16:30

Prodej slepiček

Drůbež Červený Hrádek, firma Dráb opět prodává slepičky snáškových plemen **Lohman hnědý, Tetra hnědá a Dominant žiháný, kropenatý, černý, žlutý, modrý a bílý**. Slepičky pouze z našeho odchovu!!!

Stáří slepiček 16 – 18. týdnů , cena 159 – 170 Kč/ks, v začátku snášky 178 Kč/ks

Prodej se uskuteční v sobotu 27.dubna 2013 v 11:00 hod. u obchodu v Děpoltovicích

Případné bližší informace na tel.: 728 605 840, 728 165 166 a 415 740 719

Při prodeji slepiček nová služba – **výkup králíčích kožek** – cena 22 – 35 Kč/ks

Prodej chovné drůbeže

Trasa Nová Role-Hroznětín-Děpoltovice-Nejdek-Rotava-Kraslice

Děpoltovice (u prodejny potravin) ve 14:30 hodin

Prodej 18.4.2013		
Kuřice černé, červené, bílé	12-18 týdnů	120 - 180 Kč
Chovní kohoutci	12-18 týdnů	120 - 180 Kč
Kačeny pekingské	1- 3 týdny	70 - 90 Kč
Moularden (kříženec pižmové a pekingské kachny)	1- 3 týdny	70 - 90 Kč
Kačeny barbarie (franc.hybrid pižmové kačeny)	1- 3 týdny	110 - 130 Kč
Husy bílé	1- 3 týdny	140 - 160 Kč
Husy landenské	1- 3 týdny	140 - 160 Kč
Prodej 4.6.2013		
Kuřice černé, červené, bílé	12 -18 týdnů	120 - 180 Kč
Chovní kohoutci	12 -18 týdnů	120 - 180 Kč
Kačeny pekingské	1 - 3 týdny	70 - 90 Kč
Moularden	1 - 3 týdny	70 - 90 Kč
Kačeny barbie	1 - 3 týdny	110 - 130 Kč
Kačeny rouvenské – novinka !	1 - 3 týdny	110 - 130 Kč
Husy bílé	1 - 3 týdny	140 - 160 Kč
Husy landenské	1- 3 týdny	140 - 160 Kč
Perličky	1- 6 týdnů	90 - 140 Kč
Krůty (kanadské širokoprsé brojlerové	6 - 8 týdnů	260 - 300 Kč
Kalimera (selské brojlerové kuře)	2 - 3 týdny	90 - 100 Kč
Prodej 23.7.2013		
Kuřice černé, červené, kropenaté, bílé	12 -18 týdnů	120 - 180 Kč
Chovní kohoutce	12 -18 týdnů	120 - 180 Kč
Prodej 19.9.2013		
Kuřice černé, červené	12 -18 týdnů	120 - 180 Kč
Chovní kohoutci	12 -18 týdnů	120 - 180 Kč
Slepice ve snášce		100 Kč
Prodej 24.10.2013		
Kuřice černé, červené	12- 18 týdnů	120 - 180 Kč
Chovní kohoutci	12- 18 týdnů	120 - 180 Kč
Slepice ve snášce		100 Kč

Sortiment, stáří a cena drůbeže se může lišit dle aktuální nabídky!

Drůbež **objednávejte** na adrese: **Gallus Extra, s.r.o.**, Pražská 8, 586 01 Jihlava
Tel.:567 212 754, 567 214 502, mob.: 731 701 331 pondělí až pátek 8:00 – 15:00
E-mail: gallusextra@centrum.cz

VELIKONOČNÍ STRÁNKY

Apríl

Prvního dubna se lidé vzájemně posílali aprílem, tj. snažili se co nejvíce zesměšnit a napálit jeden druhého. Nejčastěji si ukládali plnit různé nesmyslné a nespitelné úkoly. Na Karlovarsku bylo oblíbené posílat do obchodů a lékáren pro račí krav, dukátové semeno, houslové semeno, medvědí vejce, kachní mléko, bleší jazyky, srnčí peří, hřebíky se dvěma špicemi, sušený sníh, zbijmëdomodra, pytel páry a jiné. Kdo se dal nachytat a sedl na lep škodolibým žertěřům, platil po celý den za aprílového blázna či aprílového vola (Kfely). Obvyklé bylo též napsat na kousek papíru posměšnou básničku a papír pak nenápadně pohodit na cestě. Kdo jej zvedl, byl notně vysmíván.

Velikonoce na Karlovarsku

Oslava jara byla spjata se započatím zemědělských prací. K nim se vztahovaly i četné obyčejové projevy, jež měly hospodáři přinést zdar na poli i v rodině.

Vlastní velikonoce začínaly Zeleným čtvrtkem. V ten den se mělo jíst hodně čerstvé zeleniny. Mnohde se vařily polévky z mladých kopřiv. Zelení člověk přijímal svěžest a sílu jara. Za velice posilující se považovala jídla z vajec a samotná vejce. Věřilo se, že vejce dávají pohlavní sílu. Téměř všude se na Zelený čtvrtek barvila vejce. Tento obyčej je doložen od 16.století. Nejoblíbenějšími barvami byla červená a modrá. Okrová barva se se docílovala vařením vajec s cibulí či kávovou sedlinou. V Otovicích barvili vejce na červeno cikorkovým papírem. V Cihelnách vejce malovali. Po první světové válce se vajíčka stále více barvila na strakato barevnými papírky, které se prodávaly v drogeriích.

Podle tradice přinášel vejce velikonoční zajíc. Na Karlovarsku se pojem velikonočního zajíce vžil poměrně pozdě, až kolem roku 1900. Před velikonoce se do mísy či talíře s hlínou zasela trocha obilí, hlavně se užíval ječmen. Doprostřed vzrostlé setby se stavěla dokola setby se kladla Na zelený čtvrtek se také oválné, nahoře s křížkem. Kolem osmé hodiny ráno do Říma, tj. umlkly. Bílé soboty do kostela na řehačkami, klapačkami a

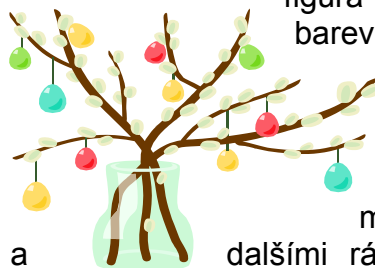

figura zajíce z čokolády či keramiky, barevná cukrová vajíčka.

pekly mazance, podlouhlé či

„umíraly“ zvony a „odlétaly“

Namísto zvonů zvaly až do

mši kluci s hrkačkami,

dalšími rámusily. V jednotlivých obcích

měly občůzky s řehačkami přísné regule. Hrkalo se do rytmu, ves se obcházela vesměs třikrát denně, v poledne a večer. Kluci dostávali za odměnu vajíčka, mazance a také drobné peníze. Dárky mezi nimi rozdëloval jejich vůdce. Obchůzky vedly většinou celou vsí, ke kapli, kostelu a všem křížům v okolí. Např. tuhniční kluci táhli s řehačkami až na Linharta.

Velký pátek byl nejpřísnějším postním dnem roku. V 9.století někde platil i zákaz jakékoliv práce v tento den. Sedláci onoho dne neradi něco půjčovali, neboť se báli očarování dobytka (Drahovice, Olšová Vrata). Neprodávali ani mléko. V poledne se jedla žemle s mlékem, rozvařilka ze švestek s kynutými knedlíky, hrachová polévka, bramborová polévka, hrách, suchý chléb s kávou a jiná postní jídla. V noci na Velký pátek mohli odvážlivci zkusit štěstí s hledáním pokladů.

Na bílou sobotu v devět ráno se „vrátily“ zvony z Říma a odzvonily pústu. Návrat zvonů kluci halasně slavili bouchacími kuličkami. Po zaznění zvonů lidé, hlavně mladé dívky, běželi k nejbližší tekoucí vodě a mlčky si omývali tváře, ruce a krk. To mělo ochránit před nemocí, dodávalo krásu, ochránilo před pihami, sílilo oči a zahánëlo vyrážku. Tváře a ruce se nesměly osušit, jinak by se kouzlo zrušilo. V Karlových Varech se lidé omývali doma přinesenou vodou z potůčků a studánek. Vodou se také ostříkaly rohy domů, což mělo stavení ochránit před ohněm

(Stanovice, Jenišov, Lesov, Ostrov). Po zaznění zvonů se také mělo klátit ovocnými stromy, aby měly hodně ovoce (Ostrov). Ráno před sobotní bohoslužbou se tzv. pálił Jidáš, což spočívalo v tom, že se za kostelem za určitých obřadností zapálil velký oheň. Uhlíky z tohoto ohně dávali lidé pod střechu proti ohni a blesku (Sedlec, Stanovice), do polí a zahrad proti housenkám a požáru (Bor). O bílé sobotě se v kostele světily vejce, mazance a voda (Ostrov, Bor, Svatobor). Hospodyňky toho dne tloukly polínkem dřeva na domovní práh a volaly: „Krysy a myši ven!“. Někde již v tento večer sedláci zapichovali do rohů polí zkřížené větvičky kočiček (Drahovice, Jenišov aj.) Pro zvýšení úrodnosti se leckde v polích i střílelo z pušek a pistolí.

Většinou se kočičky zapichovaly do polí až o velikonoční neděli před východem slunce, přičemž chasníci stříleli. V okolí Ostrova umísťovali sedláci větvičky tři kroky od rohu pole směrem do jeho středu. Cestou na pole se sedlák modlil Otčenáš.

Omývání tekoucí vodou bylo opakováno i v neděli ráno. Velikonoční neděle byla svátkem jarní radosti. Ráno byli spáči buzeni hudbou a střelbou. Po probuzení bylo základní povinností popřát všem rodinným příslušníkům veselé velikonoce. Nepopřát bylo považováno za těžkou urážku. Po bohoslužbě se vzájemně navštěvovali příbuzní a přáli si k svátkům. K obědu se často jedlo pečené kůzle, nahrazující pečené jehně v dřívějších dobách. Po první světové válce bylo jehně k obědu už vzácností, jedlo se jen u bohatých sedláků. V 19.století bývaly na Karlovarsku obvyklé velikonoční jízdy do polí, které měly zajistit plodnost pozemků a dobrou úrodu (Svatobor). Kolem přelomu století obyčej zmizel a objevil se až po první světové válce, kdy se velikonoční objížďky polí na koních konaly v Odeři, Děpoltovicích a v okolí Ostrova.

V noci z neděle na velikonoční pondělí se v Ostrově „sypaly cesty“. Mládenci sypali cesty před domy svých vyvolených mladým obilím, neoblíbeným dívkám sypali řezanku. Později se cesty namísto obilím sypaly bílým pískem či vápnem. Vápno sypali škodolibě i tam, kde se vědělo o tajeném vztahu ženatého a vdané.

Na velikonoční pondělí se všude konala pomlázka, oblíbená zábava mládeže. Téměř ve všech obcích byla obvyklá obchůzka chlapců, kteří šlehali děvčata a ženy pomlázkami z vrbových proutků. Na obchůzku se chodilo od časného jitra, někde již od šesti hodin do oběda. V 19.století pomlázka končila už o deváté hodině ráno a bylo ostudou koledovat později. Malým dětem rodiče schovávali vajíčka do trávy u domu, musely je hledat. V Jakobově chodili koledníci už v sobotu, v Bochově nebyl obyčej pomlázky vůbec znám. Pomlázka byla spletena ze čtyř až šesti vrbových proutků a zdobená hlavně červenou pentlí, zřídka modrou. Pomlázka a vrbový proutek byly symboly životní síly. Úder proutkem původně značil magický úkon pro zvýšení plodnosti žen.

Hoši dostávali za pomlázku vajíčka a peníze, v hostinci i alkohol, v obchodě čokoládu. V průměru dostal každý koledník, když se činil, kolem 30 korun a 25 vajec.

Po skončení pomlázky děti hrály různé hry s vejci. Velmi oblíbené bylo koulení vajíček. Z nakloněného prkna nechaly kutálet mince na několik na zemi položených vajec. Které vejce bylo mincí zasaženo, to dotyčný hráč vyhrál pro sebe. Existovala řada variant této hry.

Na velikonoční pondělí nebo už v neděli obdarovávali kmotři své kmotřence. Dávali jim barevná vajíčka, peníze a mazance, případně i nějaké ošacení a cukroví.

Na Andělské Hoře se v pondělí odpoledne chodilo na velikonoční procházku. Říkali tomu „chodit do Emauz“.

Svaz žen Děpolovice pořádá v sobotu 30.3.2013 od 20:00 hodin

ve společenském domě

VELIKONOČNÍ ZÁBAVU

Hrají manželé Zapletalovy z Kraslic ☺ Vstupné 50 Kč ☺ Bohatá tombola